

Papers de Versàlia: Per la poesia

Ara deu fer cosa de quatre anys i mig, Josep Gerona va reunir a l'Alliance Française del carrer Sant Joan uns quants poetes, coneguts seus, amb la idea que s'anessin veient, intercanviant poemes i parlant de poesia. A més del propi Gerona, allí hi havia Marcel Ayats, Pere Gil, Quilo Martínez, Esteban Martínez i Josep Maria Ripoll. La mitjana d'edat era de quaranta i tants anys, i la majoria d'autors havien publicat algun llibre. D'aquí en va néixer la idea d'una lectura col·lectiva a la Festa Major a la mateixa Alliance, on tots van llegir –menys Ripoll, que presentava- i on s'hi van afegir el cubà exiliat Rogelio Saunders i la més jove Sílvia Melgarejo. A partir d'aquí, va haver-hi reunions successives, sense Saunders i amb el també jove Òscar Rocabert, i el projecte d'una plaquette col·lectiva. Amb portada de Natividad Ayala, va aparèixer l'hivern del 2001 al 2002 i cada autor hi presentava una poètica més o menys explícita. El títol –“Devorat: l'inefable el va temptar”- era un vers de Gabriel Ferrater –extret d'un poema que també es podia interpretar com una poètica- i la numeració era alfabètica a partir d'una paraula: “Ara”. La plaquette va presentar-la Antoni Dalmasas, a l'Alliance Française com era inevitable, i amb prou assistència de públic. Això va ser el començament.

A partir d'aquell moment, han passat unes quantes coses: van abandonar el grup Òscar Rocabert, Sílvia Melgarejo i Pere Gil, hi va entrar Francesc Reina, i les plaquettes han anat sortint amb una periodicitat de tres l'any, tot mantenint el disseny i les peculiaritats del primer número: títol extret d'un poema, numeració alfabètica i tema monogràfic –amb l'única excepció del segon número, on cadascú va aportar allò que estava escrivint en aquell moment, sense cap condicionant. Les portades han anat corrent a càrrec d'artistes sabadellencs o vinculats a la ciutat: Alfons Borrell, Pep Sallés, Ramiro Fernández, Isidre Manils, Oriol Vilapuig, Xavier Oriach... que sovint han intervingut també –a partir del quart número- en dibuixos a l'interior dels quadernets.

Però, sens dubte, l'aportació més nombrosa ha estat la dels poetes invitats que han anat intervenint en el projecte. A les plaquettes hi han aportat poemes, a partir del tercer número, autors molt diversos, de generacions i poètiques ben diferents, tant en català com en castellà i, de forma ocasional, en altres llengües: des d'autors de la dècada dels setanta –com Francesc Parcerisas, Andrés Sánchez Robayna o Luis Antonio de Villena-, o anteriors –com Montserrat Abelló-, fins a revelacions encara recents -com les de Marc Masdeu o Susanna Rafart-; des de poetes sabadellencs de generacions precedents –com Josep-Ramon Bach, Antoni Clapés, Joaquim Sala-Sanahuja o el malaguanyat Jordi Doménech- fins a alguns dels més joves –com Roc Casagran o Xavier Grimau-; des de noms que es compten entre els més coneguts i prestigiosos –de Chantal Maillard a Feliu Formosa- fins als encara inèdits; i autors sudamericans, gallecs o bascos, com Olga Zamoni, Chus Pato o Itxaro Borda, respectivament. L'únic que els ha unit és el fet d'haver estat convidats a publicar algun poema sobre l'excusa inicial proposada: la ciutat, l'erotisme, la guerra, la traducció, el viatge, el mite... Així com els membres del grup tenen poètiques ben diferents, també els convidats responen a la diversitat i l'eclecticisme que s'han buscat ja des d'un bon principi.

L'última aventura del grup és la col·lecció de llibres “Zona blanca”, que publica dos volums cada any. De moment han aparegut *Dels marges* de Josep Maria Ripoll, *Los azulejos públicos* de Francesc Reina i, més recentment, *El clima de l'asfalt* de Marcel Ayats i *Paisajes de la voz* d'Esteban Martínez, cadascun d'ells il·lustrat, com les plaquettes, per artistes prou reconeguts – Natividad Ayala, David Granados Niubó, Antoni Marquès i Ramiro Fernández, respectivament.

A més de tot això, cal fer esment de la pàgina web (www.papersdeversalia.com), de la qual té cura Rodrigo Martínez, i des d'on es pot accedir a poemes dels membres del grup o a demanar els llibres de la col·lecció; com cal recordar l'exposició *Papers de Versàlia: quatre anys i un dia*, que va acollir l'Alliance Française aquesta última Festa Major. Tot plegat són mostres que, ni que sigui amb penes i treballs, i amb ajuts institucionals més aviat escassos, la proposta continua viva. A Sabadell hi ha un espai per a la poesia que li faltava des de feia temps, i que de mica en mica es va donant a conèixer fora, en part gràcies a la constància que suposen quatre anys, tretze números i quatre llibres.

Publicat a la secció "La veu dels col·lectius", de la Revista "Ordint la trama", 50, Sabadell, maig 2006